

Kontakty z Mediami i
Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 95/10
Luksemburg, 30 września 2010 r.

Wyrok w sprawie T-85/09
Yassin Abdullah Kadi / Komisja

Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia zamrażającego fundusze Yassina Abdullaha Kadiego

Wydane z naruszeniem prawa do obrony Y. A. Kadiego rozporządzenie stanowi nieuzasadnione ograniczenie jego prawa własności

Yassin Abdullah Kadi, obywatel saudyjski, został uznany przez komitet ds. sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych za osobę mającą związki z Osamą bin Ladenem, Al- Kaidą lub Talibami. Zgodnie z określonymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych powinny zamrozić fundusze i inne aktywa finansowe kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez takie osoby lub podmioty.

W celu wykonania rezolucji Rady Bezpieczeństwa we Wspólnocie Europejskiej Rada wydała rozporządzenie¹ nakazujące zamrożenie funduszy i innych aktywów gospodarczych osób lub podmiotów, których nazwisko lub nazwa figuruje w załączniku do tego rozporządzenia. Wykaz ten był regularnie modyfikowany w celu uwzględniania zmian pojawiających się w zbiorczym wykazie ustalonym przez komitet ds. sankcji będący organem Rady Bezpieczeństwa. I tak dnia 17 października 2001 r. nazwisko Y. A. Kadiego zostało umieszczone w tym zbiorczym wykazie, a następnie powtórzone w wykazie załączonym do rozporządzenia wspólnotowego.

Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona do Sądu przez Y. A. Kadiego została oddalona dnia 21 września 2005 r.² Sąd orzekł między innymi, że sądy wspólnotowe nie mają co do zasady żadnej właściwości – z wyjątkiem niektórych nadrzędnych praw podstawowych uznanych w prawie międzynarodowym za wynikające z *ius cogens* – do kontrolowania ważności spornego rozporządzenia, jako że państwa członkowskie są zobowiązane do dostosowania się do rezolucji Rady Bezpieczeństwa, stosownie do Karty Narodów Zjednoczonych, traktatu międzynarodowego mającego pierwszeństwo przed prawem wspólnotowym.

We wrześniu 2008 r. Trybunał rozstrzygnął odwołanie od wyroku Sądu wniesione przez Y. A. Kadiego (wyrok Trybunału w sprawie Kadi)³. Trybunał orzekł, że sądy wspólnotowe są właściwe do sprawowania kontroli nad przyjętymi przez Wspólnotę środkami, które wykonują rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i w konsekwencji uchylił wyrok Sądu. Orzekając następnie co do istoty sporu, Trybunał stwierdził nieważność rozporządzenia o zamrożeniu funduszy, uznając, że zostało ono wydane z naruszeniem praw podstawowych zainteresowanego, jednocześnie utrzymując w mocy skutki rozporządzenia na okres trzech miesięcy w celu umożliwienia Radzie naprawienia stwierdzonych naruszeń.

W październiku 2008 r. Komisja wystosowała do Y. A. Kadiego pismo informujące go, że ze względów wskazanych w streszczeniu powodów udostępnionym przez komitet ds. sankcji ONZ na wniosek Unii i załączonym do pisma, zamierza wydać akt prawny mający na celu pozostawienie

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 (Dz.U. L 139, s. 9).

² Wyrok Sądu z dnia 21 września 2005 r. w sprawie [T-315/01](#), Kadi przeciwko Radzie (zob. także [komunikat prasowy nr 79/05](#)).

³ Wyrok Trybunału z dnia 3 września 2008 r. w sprawach połączonych C-402/05 P i C-415/05 P, Kadi i Al Barakaat Foundation (zob. także [komunikat prasowy nr 60/08](#)).

jego nazwiska w wykazie. Komisja wezwała również Y. A. Kadiego do przedstawienia uwag w przedmiocie wskazanych powodów.

Y. A. Kadi odpowiedział na to pismo i przedłożył uwagi. W szczególności zażądał od Komisji przedstawienia dowodów potwierdzających twierdzenia zawarte w streszczeniu oraz umożliwienia mu przedstawienia uwag na temat tych dowodów po ich otrzymaniu. Próbował również podważyć, opierając się na dowodach, twierdzenia zawarte w streszczeniu, w zakresie w jakim uważał, że jest w stanie odpowiedzieć na oskarżenia natury ogólnej.

Dnia 28 listopada 2008 r. Komisja wydała nowe rozporządzenie⁴, utrzymujące zamrożenie funduszy Y. A. Kadiego.

Po wydaniu tego rozporządzenia Komisja udzieliła odpowiedzi Y. A. Kadiemu, wskazując, że przeanalizowała jego uwagi. W szczególności wyjaśniła, że przekazując mu streszczenie powodów udostępnione przez komitet ds. sankcji ONZ i wzywając go do przedstawienia uwag, zastosowała się do wyroku Trybunału w sprawie Kadi i że wyrok ten nie nakładał na nią obowiązku udostępniania dodatkowych, żądanych przez niego, dowodów.

Y. A. Kadi wystąpił do Sądu o stwierdzenie nieważności tego nowego rozporządzenia.

Na wstępie Sąd zwrócił uwagę na określone wątpliwości wyrażane w środowiskach prawniczych co do pełnej zgodności wyroku Trybunału w sprawie Kadi z jednej strony z prawem międzynarodowym, a z drugiej strony z traktatami WE i UE. Nie odmawiając powagi tym głosom krytycznym, Sąd uważa jednak za niewłaściwe podważanie poruszonych w wyroku Trybunału w sprawie Kadi kwestii prawnych; gdyby jednak należało uznać za konieczne udzielenie odpowiedzi na tę krytykę, powinien to uczynić sam Trybunał w ramach przyszłych spraw, które ewentualnie przyjdzie mu rozpoznawać.

Sąd stwierdził, że w świetle wyroku Trybunału w sprawie Kadi powinien w niniejszej sprawie zapewnić pełną i ścisłą kontrolę sądową zgodności z prawem rozporządzenia, nie dopuszczając, by rozporządzenie korzystało z jakiegokolwiek immunitetu jurysdykcyjnego na tej podstawie, że jego celem jest wykonanie rezolucji przyjętych przez Radę Bezpieczeństwa ONZ. Powinien tak postępować dopóty, dopóki procedury okresowej oceny wdrożone przez komitet ds. sankcji nie będą w sposób oczywisty oferować gwarancji skutecznej ochrony sądowej, jak wskazał Trybunał w wyroku w sprawie Kadi. Ta kontrola powinna dotyczyć z jednej strony ocen merytorycznych przeprowadzonych przez sam komitet ds. sankcji, jak i leżących u podstaw tych ocen dowodów. Jest to tym bardziej uzasadnione, że sporne środki wyraźnie i trwale oddziałują na prawa podstawowe Y. A. Kadiego, który już od około 10 lat podlega reżimowi powodującemu bezterminowe zamrożenie całości jego funduszy.

W ramach tej pełnej kontroli Sąd orzekł, że z argumentów i wyjaśnień Komisji wynika bezspornie, że prawa do obrony Y. A. Kadiego były przestrzegane w sposób czysto formalny i pozorny. Komisja nie wzięła należycie pod uwagę stanowiska wyrażonego przez Y. A. Kadiego, a zatem nie umożliwiono mu skutecznego przedstawienia jego punktu widzenia.

Ponadto procedura, według której postępowała Komisja w następstwie wniosku Y. A. Kadiego, nie dała mu w żadnym, nawet najmniejszym zakresie, dostępu do obciążających go dowodów. W rzeczywistości, pomimo wyraźnego wniosku, odmówiono mu tego dostępu bez wyważenia jego interesów w świetle konieczności ochrony poufności odnośnych informacji.

W tych okolicznościach kilka informacji oraz niejasne twierdzenia zawarte w streszczeniu okazują się oczywiście niewystarczające dla umożliwienia Y. A. Kadiemu odsunięcia skierowanych przeciwko niemu oskarżeń dotyczących zarzucanego mu uczestniczenia w działalności terrorystycznej.

⁴ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1190/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniające po raz 101. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 (Dz.U. L 332, s. 25).

Ponadto Komisja nie zdobyła się na jakikolwiek poważny wysiłek w celu podważenia dowodów obrony przedstawionych przez Y. A. Kadiego w tych rzadkich wypadkach, gdy podnoszone przeciwko niemu twierdzenia były wystarczająco precyzyjne, by mógł on się do tych zarzutów ustosunkować.

Wynika stąd, że **rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem prawa do obrony Y. A. Kadiego**.

Ponadto, wobec braku jakiegokolwiek dostępu do informacji i dowodów przeciwko niemu zgromadzonych, Y. A. Kadi nie mógł również bronić swoich praw – w odniesieniu do tych okoliczności – na dostatecznych warunkach przed sądem Unii, w związku z czym **należy również stwierdzić naruszenie prawa do skutecznej ochrony sądowej**.

Wreszcie Sąd stwierdził, że mając na względzie generalny zakres i trwałość środków w postaci zamrożenia funduszy, **rozporządzenie stanowi także nieuzasadnione ograniczenie prawa własności Y. A. Kadiego**.

W konsekwencji **Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia w zakresie dotyczącym Y. A. Kadiego**.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Zgodnie ze statutem Trybunału Sprawiedliwości orzeczenie Sądu o nieważności rozporządzenia staje się skuteczne dopiero po upływie terminu do wniesienia odwołania do Trybunału Sprawiedliwości, tj. dwa miesiące i dziesięć dni od zawiadomienia o orzeczeniu, a jeżeli odwołanie zostało wniesione – po jego oddaleniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793